

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 21CoP/31/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8721201102
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 08. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Antónia Kandravá
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2023:8721201102.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Antónie Kandravej a členiek senátu JUDr. Elišky Wagshalovej a JUDr. Moniky Tobiašovej vo veci starostlivosti súdu o mal. dieťa: K. U., narodený XX.XX.XXXX, bytom ako matka, zastúpeného v konaní kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny R., dieťa rodičov: matka R. X., narodená X.X.XXXX, bytom Y. XX, XXX XX R., zastúpená v konaní Beňo & partners advokátska kancelária, s.r.o., so sídlom Námestie sv. Egídia 40/93, 058 01 Poprad, a otec R. U., narodený X.X.XXXX, bytom X. X/XXXX, XXX XX R., zastúpený v konaní JUDr. Mgr. Martinou Tomasovou, advokátkou so sídlom Francisciho 3288, 058 01 Poprad, v konaní o zmenu úpravy výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu, o odvolaní matky proti rozsudku Okresného súdu Poprad č. k. 10P/43/2021-298 zo dňa 09.02.2023, takto

rozhodol:

- I. Potvrďuje rozsudok.
- II. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

I. Predmet konania

1. Matka sa podaným návrhom domáhala, aby súd zmenil úpravu styku otca s mal. dieťaťom určenú rozsudkom Okresného súdu Poprad sp. zn. 10P/44/2020 z 24.9.2020. Návrh odôvodnila tým, že od poslednej úpravy došlo k takým okolnostiam, pre ktoré uvedená úprava nezabezpečuje najpriaznivejšie podmienky na úspešný vývoj dieťaťa.

2. Otec s návrhom nesúhlasil a podal návrh na zmenu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému K..

II. Obsah napadnutého rozhodnutia

3. Okresný súd Poprad napadnutým rozsudkom č. k. 10P/43/2021-298 z 09.02.2023 ako súd prvej inštancie (ďalej aj „súd“) rozhodol tak, že cit.:

I. Súd m e n í rozsudok Okresného súdu Poprad sp. zn. 10P/44/2020 zo dňa 24.9.2020 a rozsudok Okresného súdu Poprad sp. zn. 15P/158/2018 zo dňa 21.9.2018 tak, že mal. dieťa K. U., nar. XX.XX.XXXX z v e r u j e do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov v 1-týždenných intervaloch tak, že otec si dieťa vyzdvihne v pondelok párneho týždňa o 15:00 hod. z materskej škôlky a v pondelok nepárneho týždňa o 8:00 hod. odovzdá mal. syna do materskej škôlky, následne matka si mal. K. v pondelok nepárneho týždňa vyzdvihne o 15:00 hod. z materskej škôlky a v pondelok párneho týždňa o 8:00 hod. odovzdá mal. syna do materskej škôlky. Obaja rodičia sú o p r á v n e n í zastupovať maloletého

a spravovať jeho majetok. V prípade, žeby z akýchkoľvek dôvodov nefungovala MŠ a dieťa by nebolo možné odovzdať a preberať v MŠ, rodičia si maloleté dieťa budú preberať a odovzdávať v mieste ich trvalých bydlísk.

II. Súd upravuje styk medzi rodičmi počas v i a n o č n ý c h sviatkov tak, že otec maloletého K., nar. XX.XX.XXXX je oprávnený na realizáciu styku každý nepárny rok od 23.12. od 9:00 hod. do 26.12. do 17:00 hod. a každý párný rok od 30.12. od 9:00 hod. do 2.1. nasledujúceho roka do 17:00 hod.

III. Súd upravuje styk medzi rodičmi počas v e ľ k o n o č n ý c h sviatkov tak, že otec maloletého K., nar. XX.XX.XXXX je oprávnený na realizáciu styku počas veľkonočných sviatkov každý párný rok od štvrtka od 9:00 hod. do nedele do 17:00 hod. a každý nepárny rok od nedele od 9:00 hod. do utorka do 17:00 hod.

IV. Súd upravuje styk medzi rodičmi počas j a r n ý c h prázdnin tak, že otec maloletého K., nar. XX.XX.XXXX je oprávnený na realizáciu styku počas jarých prázdnin každý párný rok od soboty od 9:00 hod. do nasledujúcej soboty do 17:00 hod.

V. Súd upravuje styk medzi rodičmi počas l e t n ý c h prázdnin tak, že otec maloletého K., nar. XX.XX.XXXX je oprávnený na realizáciu styku každý rok počas letných prázdnin v mesiaci júl od 1.7. od 9:00 hod. do 15.7. do 17:00 hod. a od 1.8.2023 od 9:00 hod. do 15.8. do 17:00 hod.

VI. Každý z rodičov je p o v i n ý pripraviť dieťa na styk s druhým rodičom načas a riadne, dieťa pripraviť s jeho osobnými vecami a kartičkou poistenca príslušnej zdravotnej poisťovne a mal. dieťa prevziať a odovzdať v mieste určenom právoplatným rozhodnutím.

VII. Rodinné prídavky na maloletého K. a daňový bonus v každom párnom roku bude p o b e r a ť otec a v nepárnom roku matka maloletého K..

VIII. Súd m e n í rozsudok Okresného súdu Poprad sp. zn. 15P/158/2018 zo dňa 21.9.2018 v časti výživného tak, že otca z a v ä z u j e prispievať na výživu mal. K. sumou 100,- eur mesačne, a to vždy do 15. dňa v mesiaci vopred, počnúc dňom právoplatnosti tohto rozsudku.

IX. U k l a d á otcovi mal. dieťaťa uhradiť sumu 64,14 eur a matke mal. dieťaťa sumu 233,50 eur, a to titulom náhrady trov znaleckého dokazovania v lehote do 30 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

X. U k l a d á rodičom mal. dieťaťa výchovné opatrenie v zmysle § 37 ods. 2 písm. d) Zákona o rodine, a to podrobiť sa odbornému psychologickému poradenstvu za účelom zlepšenia vzájomnej komunikácie prostredníctvom O. R. D. a N. R., R. XXXX/XX, Poprad po dobu X mesiacov.

XI. V prevyšujúcej časti návrh matky z a m i e t a .

XII. Žiaden z účastníkov n e m á právo na náhradu trov konania.“

4. Súd vec právne posúdil podľa ustanovení § 24 ods. 1 až 5, § 26, § 36 ods. 1, § 37 ods. 2 písm. d), § 62 ods. 1, § 75 ods. 1, § 78 ods. 1 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine (ďalej aj „Zákon o rodine“ alebo „ZoR“). O trovách konania rozhodol podľa ust. § 52 zákona č. 161/2015 Z. z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej aj „CMP“).

5. Súd svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že doterajšia úprava rozsahu starostlivosti otca o mal. K. v nadväznosti na rozsah starostlivosti, ktorú vykonáva osobne matka voči mal. dieťaťu, a to najmä úprava rozšíreného styku otca so synom, kedy dieťa sa vo veľmi krátkych intervaloch strieda v domácnosti oboch rodičov, je pre dieťa mimoriadne náročná a má za následok aj zmenu správania dieťaťa voči matke, voči okoliu, ako aj správania v materskej škole. Z uvedeného dôvodu bolo úlohou súdu nájsť čo najvhodnejšiu formu starostlivosti oboch rodičov o dieťa, pričom súd posudzoval jednak návrh matky na zúženie rozsahu styku otca s dieťaťom, ale aj procesný protinávrh otca na rozšírenie úpravy jeho styku s dieťaťom, v ktorom navrhoval určiť striedavú starostlivosť v týždňových intervaloch. V súlade so závermi znaleckého dokazovania, ako aj v zmysle výpovedí svedkov, a to jednak svedkov navrhnutých matkou, ale aj svedkov navrhnutých otcom, ako aj ďalších, súd vychádzal pri svojom rozhodnutí v podstatnej miere zo znaleckého posudku znalkyne J.. S. S., ktorého závery v celom konaní nespochybnili iné závažnejšie dôkazy.

6. Zo záverov znaleckého dokazovania vyplynula potreba rovnocennej starostlivosti rodičov voči synovi, keďže maloletý má oboch rodičov rád, k obom inklinuje rovnako, má vytvorené silné citové väzby. Súd posudzoval vhodnosť nariadenia striedavej starostlivosti, či je v záujme dieťaťa. V zmysle § 24 ods. 2 a ods. 3 Zákona o rodine hmotnoprávnymi podmienkami pre nariadenie striedavej osobnej starostlivosti je to, že obaja rodičia sú spôsobilí dieťa vychovávať, obaja rodičia majú o osobnú starostlivosť o dieťa záujem, je to v záujme dieťaťa a budú takto lepšie zaistené potreby dieťaťa. Z výsluchu svedkov, rodičov ako aj znalkyne, v nadväznosti na podaný posudok, mal súd preukázané, že obaja rodičia sú spôsobilí dieťa vychovávať, majú o osobnú starostlivosť o dieťa záujem, samotné dieťa je citovo naviazané na

oboch rodičov, chce s nimi tráviť rovnaké časové obdobia a má záujem byť v starostlivosti každého z nich, a takto budú lepšie zaistené jeho potreby, zároveň súd napriek tomu, že rodičia sú voči sebe do istej miery konfliktní, čo môže byť dôsledkom aj dosiaľ nevysporiadaného vzájomného partnerského vzťahu a vyrovnania sa každého z partnerov s rozchodom, zistil, že vedia spolupracovať v takej miere, aby boli zaistené potreby dieťaťa. V tejto súvislosti mal súd na zreteli aj zlepšenie vzájomnej komunikácie oboch rodičov, a preto im týmto rozsudkom zároveň uložil výchovné opatrenie v zmysle § 37 Zákona o rodine.

7. Zároveň súd v zmysle § 24 ods. 5 Zákona o rodine pri rozhodovaní o výkone rodičovských práv a povinností rešpektoval právo mal. dieťaťa na zachovanie jeho vzťahu k obom rodičom, najmä na jeho citové väzby, vývinové potreby, vzhľadom na vek maloletého (X rokov), stabilitu budúceho výchovného prostredia a musel dbať na to, aby bolo rešpektované právo dieťaťa na udržiavanie pravidelného, rovnocenného a rovnoprávneho osobného styku s oboma rodičmi, čo vyplynulo aj z vykonaného dokazovania vo veci. Dodal, že matka tvrdenia ohľadom nedostatočnej starostlivosti o dieťa zo strany otca nepreukázala, a keďže neboli v konaní preukázane ani dôkazy spôsobilé vyvrátiť závery znaleckého posudku, súd zamietol návrh matky na nariadenie kontrolného znaleckého dokazovania, pretože v konaní nezistil opodstatnenosť vykonania tohto dôkazu, a to aj z hľadiska hospodárnosti konania.

8. Súd nariadil výchovné opatrenie rodičom v zmysle § 37 ods. 2 písm. d) Zákona o rodine, a to podrobiť sa psychologickému odbornému poradenstvu za účelom zlepšenia vzájomnej komunikácie prostredníctvom Centra pre deti a rodiny R. po dobu X mesiacov. Tu treba poukázať na záverečný návrh kolízneho opatrovníka, ktorým tento navrhoval nariadiť výchovné opatrenie, aby rodičia počas doby určenej súdom navštevovali príslušné centrum pre deti a rodiny za účelom zlepšenia svojej komunikácie, keďže ich najväčší problém je v komunikácii a obaja potrebujú odbornú psychologickú pomoc.

9. Súd zmenil rozsudok Okresného súdu Poprad sp. zn. 15P/158/2018 z 21.9.2018 v časti výživného tak, že otca zaviazal prispievať na výživu mal. K. sumou 100,- € mesačne, a to vždy do 15. dňa v mesiaci vopred počnúc dňom právoplatnosti tohto rozsudku. Otcovi v zmysle § 62 ods. 1 a § 75 ods. 1 Zákona o rodine trvá doposiaľ vyživovacia povinnosť voči mal. dieťaťu a berúc do úvahy jeho vyšší dosahovaný príjem, ktorý je v rozsahu 1.000,- € mesačne, ako príjem matky 900,- €. V prevyšujúcej časti návrh matky zamietol, a to v rozsahu týkajúcom sa navrhovaného zúženia úpravy styku otca s mal. dieťaťom, keďže z vykonaného dokazovania nevyplýval záver o potrebe zúženia rozsahu styku otca s mal. dieťaťom, a to s poukazom na vykonané svedecké výpovede, ako aj závery znalkyne v znaleckom posudku tak, ako to žiadala matka v návrhu na začatie konania, preto v prevyšujúcej časti návrh matky nebol dôvodný.

10. O trovách konania rozhodol podľa ustanovenia § 52 CMP.

III. Obsah odvolania a vyjadrení k odvolaniu

11. Matka podala voči rozhodnutiu súdu prvej inštancie odvolanie. Navrhuje napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na nové konanie a rozhodnutie. Súd rozhodol o zverení maloletého do striedavej starostlivosti ,pričom na čas, keď nebude navštevovať materskú školu vôbec neurčil miesto odovzdávania maloletého. Súd tak rozhodol, aj keď je zrejmé, že rodičia majú vážny problém v komunikácii. Súd sa vo svojom odôvodnení v podstatnej miere opiera o závery znaleckého dokazovania, ktoré sú však rozporuplné aj vzhľadom na doposiaľ predložené dôkazy. Závery znaleckého dokazovania matka spochybnila a vykonanie kontrolného znaleckého posudku žiadala pre jeho nejednoznačnosť aj kolízny opatrovník. Súd síce konštatuje, že rodičia sú voči sebe do istej miery konfliktní, avšak podľa jeho názoru vedia spolupracovať v takej miere, aby boli zaistené potreby dieťaťa. Nevedno z čoho pri takýchto záveroch súd vychádza a o čo konkrétne sa opiera. Znalkyňa okrem iného uviedla, že u maloletého je najrušivejší neustály sled odovzdávania a striedania. Aktuálnu formu striedania (každé tri dni) považuje za mimoriadne náročnú pre dieťa, kedy nemá ucelené časové kvality, pričom adaptabilita dieťaťa je neustále v pohotovosti. Ďalej uviedla, že striedavá starostlivosť ako forma je náročná na poskytnutie pocitu stability domova, avšak v prípade, že je realizovaná bez konfliktov, predvídateľne a stabilne, dieťa si na ňu dokáže zvyknúť. Na druhej strane však znalkyňa uviedla, že potencionálna striedavá starostlivosť nemusí priniesť urovnanie konfliktu a napätia. Vo vzťahu k matke znalkyňa vo svojom znaleckom posudku uviedla informácie a závery, ktoré neboli objektívne zistené. Matka niekoľkokrát namietala postup znalkyne (vyjadrením z 8.2.2023, kde prostredníctvom svojho právneho zástupcu matka navrhovala vykonať kontrolné znalecké dokazovanie, a to aj z dôvodu zásadných pochybností o nestrannosti a nezáujatosti znalkyne), ako aj výsledky znaleckého dokazovania, s ktorými sa súd

nijakým spôsobom nevysporiadal. Závery znaleckého dokazovania sú aj vo výraznom rozpore s ďalším dôkazom, ktorý súd vôbec nebral do úvahy, a to správou poradenského centra R. zo 7.9.2021, ktoré matka navštevovala za účelom pomoci už od roku 2018 a z ktorej vyplynuli závažné skutočnosti. Cituje správu J.. G. W. z XX.X.XXXX poukazujúc na neprirodzenú negatívnosť dieťaťa z dôvodu narušenej výchovy, ktorú sťažuje bipolárna výchova oboch rodičov, najmä otca, ktorá vnáša neistotu, dieťa metie, ktoré nevie situáciu spracovať pre veľmi nízky vek a nedostatok zručností. Nie je pochopiteľné, prečo súd priznal otcovi každý druhý rok daňový bonus a rodinné prídavky na dieťa, ktorý svoj príjem nijako nezdokladoval. Matka svoj príjem preukázala. Súdu pri zisťovaní príjmu otca, ktorý je živnostníkom, tesárom a pokrývačom striech, postačilo iba ústne vyjadrenie otca o tom, že jeden mesiac zarobí 1.000,- €, druhý mesiac napr. 500,- €. Súd si nevyžiadal nijakú relevantnú formu zdokladovania jeho príjmu. Matka nesúhlasí s výchovným opatrením nariadeným vo výroku X. a efektivitou tohto opatrenia do budúcnosti. Ani ona ani otec s takouto formou výchovného opatrenia nesúhlasili. Matka má za to, že takéto opatrenie nebude mať na komunikáciu zo strany otca k jej osobe žiadny vplyv, právny zástupca otca podobne na poslednom pojednávaní namietal toto výchovné opatrenie.

12. Otec vo vyjadrení k odvolaniu uviedol, že považuje rozhodnutie súdu prvej inštancie za správne ako po právnej, tak aj po skutkovej stránke, je náležité, spoľahlivo a dostatočne odôvodnené, vychádza zo spoľahlivo zisteného skutkového stavu veci a vykonaného rozsiahleho dokazovania vo veci samej. Matka sa odvolala voči všetkým výrokom rozsudku, čo u otca potvrdzuje názor, že nemá záujem na tom, aby sa vzťahy medzi rodičmi upokojili a zlepšili. Naopak matka nie je ochotná tolerovať nič, čo sa vymyká jej predstavám ohľadom úpravy jeho styku so synom. Čo je ochotná tolerovať a uznať je výsledok konania v podobe zúženia rozsahu stretávania, resp. zákaz styku otca so synom. J.. K. má výborný vzťah s otcom, je s ním šťastný, niekoľkokrát vyslovil svoj názor, že chce tráviť rovnaký čas s otcom a s matkou. Zrejmý je záver znalkyne, že neodporúča zúženie rozsahu stretávania sa otca so synom, čo by malo negatívne dôsledky na celkový duševný vývoj mal. K.. Otec je ochotný podrobiť sa aj výchovnému opatreniu, ktoré súd prvej inštancie uložil oboj rodičom. V tomto zmysle sa vyjadril už v rámci konania, ktoré prebiehalo na súde prvej inštancie pod sp. zn. 15Em/1/2021, kde dokonca aj samotná matka súhlasila s podrobením sa výchovnému opatreniu, no teraz to namietala. Matka nie je v žiadnom ohľade spolupracujúcim rodičom, uvedené vyplynulo aj zo záverov znaleckého posudku. Nesúhlasí s tým, čo uvádza matka a síce, že súd v prípade, keď dieťa nebude navštevovať materskú škôlku, neurčil miesto odovzdávania maloletého. Z výroku I. napádaného rozsudku je zrejmé, že v prípade, že by z akýchkoľvek dôvodov nefungovala MŠ a dieťa by nebolo možné odovzdať a preberať v MŠ, tak rodičia si maloleté dieťa budú preberať a odovzdávať v mieste ich trvalých bydlísk. Otec zároveň uvádza, že doteraz medzi rodičmi mal. dieťaťa existuje dohoda, uzavretá pred kolíznym opatrovníkom, že v situácii, ktorú popisuje matka vyššie, rodičia si dieťa odovzdávajú a preberajú pred MŠ.

13. Otec ďalej uvádza, že matka svojimi vyjadreniami v rámci podaného odvolania samu seba spochybňuje, keď na jednej strane sama uviedla, cit.: „Denný režim u oboch rodičov je diametrálne odlišný. Zatiaľ čo u matky je ovplyvňovaný všestranným osobnostným rozvojom maloletého, účasťou na rôznych záujmových aktivitách (...), u otca prevláda u maloletého skôr pasívne trávenie voľného času s neobmedzenou možnosťou používania elektronických zariadení“. Je zaujímavé sledovať, ako sa menia a prispôbujú názory matky na trávenie času otca s maloletým, keď donedávna vytykala otcovi maloletého jeho časté výlety, o ktorých údajne nemala žiadnu vedomosť, hoci formou výpisov zo správ otec súdu preukázal, že pravidelne a včas informuje matku o programe so synom, o výletoch, na ktoré matka reagovala, a predovšetkým aj to, že v priebehu pojednávania matka doslova vytykala otcovi, že syna K. športovo preťažuje. Už samotné vyjadrenia matky sú rozporuplné, a klamlivé, čo v konečnom dôsledku poukazuje na osobnosť matky a jej povahové črty tak, ako ich popisujú závery znaleckého dokazovania. Súd sa správne vysporiadal a dostatočne odôvodnil aj svoje rozhodnutie týkajúce sa daňového bonusu a rodinných prídavkov na mal. dieťa. Nielen matka, ale aj otec sa podieľa na výdavkoch týkajúcich sa mal. dieťaťa, a tieto zabezpečuje nielen formou pravidelného výživného, ale aj vynakladaním výdavkov, ktorú dieťaťu priebežne vznikajú, od narodenia hradí úrazové poistenie pre mal. K.. K týmto výdavkom sa otec vyjadril v priebehu dokazovania a tieto nikdy matka nerozporovala.

14. Kolízny opatrovník vo vyjadrení k odvolaniu uviedol, že medzi rodičmi zaznamenávajú dlhodobý vyostrený rodičovský konflikt a napätie. Obaja rodičia často kontaktovali odd. Y. za účelom nahlásenia ako sa správa ten druhý rodič. Vzhľadom na závery znaleckého posudku a opakovane namietaný postup znalkyne matkou navrhoval vykonať kontrolné znalecké dokazovanie a navrhuje, aby napadnuté rozhodnutie odvolací súd vrátil na ďalšie konanie súdu prvej inštancie za účelom doplnenia dokazovania.

15. V odvolacej replike matka reagovala na otcove neadekvátne a osočujúce vyjadrenia, často presahujúce kompetenciu kvalifikovaného úsudku. V zmysle § 62 ods. 2 CMP matka doplnila odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. g) Civilného sporového poriadku. Matka trvá na tom, že svoje odvolanie odôvodnila náležite, ako hlavný argument opakovane zdôrazňuje zlyhávanie komunikácie, kooperácie a dohody s otcom maloletého dieťaťa, kedy absentuje základná zákonná náležitosť efektívneho fungovania striedavej starostlivosti a tento model nemôže fungovať ani v záujme maloletého K..

16. Otec v duplike uviedol, že nikdy by si nedovolil svojvoľne hodnotiť matku, keďže nie je odborne znalou osobou, avšak vychádzal iba z toho, čo uviedla k vlastnostiam a osobnosti matky samotná znalkyňa.

IV. Hodnotenie odvolacieho súdu

17. Krajský súd v Prešove (ďalej aj „odvolací súd“) po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom - účastníkom konania, v ktorého neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie prípúšťa (§ 355 ods. 2 v spojení s § 357 písm. d/, g/ CSP) po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody, preskúmal napadnuté rozhodnutie bez viazanosti rozsahom (§ 65 CMP) a dôvodmi odvolania (§ 66 CMP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 329 ods. 1 CSP), keď deň vyhlásenia rozsudku bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli súdu a v elektronickej podobe na webovej stránke súdu v ten istý deň, ako sa vyvesil na úradnej tabuli a dospel k záveru, že boli splnené podmienky pre potvrdenie rozsudku podľa ustanovenia § 387 ods. 1 CSP.

18. Podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplní na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

19. Odvolací súd sa plne stotožnil s rozhodnutím súdu prvej inštancie, pretože jeho argumentácia bola vecne správna, objektívna a presvedčivá. Má za to, že všetky dôvody, ktoré odvolateľ uvádza v odvolaní, vyriešil už súd prvej inštancie v napadnutom rozsudku, pričom rozhodnutia prvoinštančného a odvolacieho súdu nie je možné posudzovať izolovane, pretože tvoria jeden celok.

20. Odvolací súd preberá súdom prvej inštancie zistený skutočný stav veci a nenašiel dôvod, pre ktorý by sa mal od týchto záverov odchýliť. Napadnutý rozsudok považuje odvolací súd za vecne správny, na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia pridáva tieto argumenty:

21. Predmetom preskúmvanej veci v odvolacom konaní sú odvolacie námietky matky maloletého vyjadrujúce nesúhlas s právnym záverom súdu prvej inštancie ohľadne naplnenia predpokladov pre zverenie maloletého K. do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov a určenia výživného zo strany otca. Následne podmienky pre poberanie rodinných prídavkov a daňového bonusu a uloženie súdom výchovného opatrenia.

22. Podľa § 26 Zákona o rodine, ak sa zmenia pomery, súd môže aj bez návrhu zmeniť rozhodnutie o výkone rodičovských práv a povinností alebo dohodu o výkone rodičovských práv a povinností.

23. Podľa § 24 ods. 2 Zákona o rodine ak sú obidvaja rodičia spôsobilí dieťa vychovávať a ak majú o osobnú starostlivosť o dieťa obidvaja rodičia záujem, tak súd môže zveriť dieťa do striedavej osobnej starostlivosti obidvoch rodičov, ak je to v záujme dieťaťa a ak budú takto lepšie zaistené potreby dieťaťa. Ak so striedavou osobnou starostlivosťou súhlasí aspoň jeden z rodičov dieťaťa, tak súd musí skúmať, či bude striedavá osobná starostlivosť v záujme dieťaťa.

24. Podľa čl. 3 ods. 1 Dohovoru o právach dieťaťa, záujem dieťaťa musí byť prvoradým hľadiskom pri akejkoľvek činnosti, týkajúcej sa detí, či už uskutočňovanej verejnými alebo súkromnými zariadeniami sociálnej starostlivosti, súdmi, správnymi, alebo zákonodarnými orgánmi.

25. Z citovaných ustanovení teda vyplýva, že súd môže zmeniť rozhodnutie o výkone rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu. Súd prvej inštancie dôsledne zistil všetky rozhodné skutočnosti a prijal správny záver o existencii podmienok pre zmenu pôvodného súdneho rozhodnutia, ktorým boli upravené pomery rodičov k maloletému K.. Súd prijíma správny záver, že doterajšia úprava rozsahu starostlivosti otca o mal. K. v nadväznosti na rozsah starostlivosti, ktorú vykonáva osobne matka voči mal. dieťaťu, a to najmä úprava rozšíreného styku otca so synom, kedy dieťa sa vo veľmi krátkych intervaloch strieda v domácnosti oboch rodičov, je pre dieťa mimoriadne náročná a má za následok aj zmenu správania dieťaťa voči matke, voči okoliu, ako aj správania v materskej škole.

26. Hmotno-právnym podmienkami pre nariadenie striedavej osobnej starostlivosti sú, ak obaja rodičia sú spôsobilí dieťa vychovávať, ďalej, že obidvaja rodičia majú o osobnú starostlivosť o dieťa záujem, striedavá osobná starostlivosť je v záujme dieťaťa a že budú takto lepšie zaistené potreby dieťaťa. V zmysle týchto zásad súd prvej inštancie v danej veci aj postupoval. Súd prvej inštancie založil svoje rozhodnutie na tom právnom závere, že pri určení, či maloletého K. zverí do striedavej osobnej starostlivosti a či nastala zmena pomerov, ktorá odôvodňuje zmenu formy starostlivosti o maloletého vychádzal predovšetkým z toho, či striedavá osobná starostlivosť je v záujme dieťaťa. Rozhodovanie o úprave výkonu rodičovských práv a povinností v prípadoch, kedy rodičia nie sú schopní sa na výkone rodičovských práv a povinností dohodnúť, musí byť hľadáním optimálneho stavu zo strany súdu. Súd prvej inštancie dôsledne sa riadil daným kritériom, pričom bol pre neho prioritný záujem maloletého dieťaťa.

27. Pri rozhodovaní o najvhodnejšej forme osobnej starostlivosti rodičov o maloleté dieťa, rešpektujúc pritom právo dieťaťa na zachovanie vzťahu k obidvom rodičom a na záujem maloletého dieťaťa, kritériami zverenia sú najmä 1/ existencia pokrvného putá medzi dieťaťom a o jeho zverenie usilujúcou osobou, 2/ miera zachovania identity maloletého dieťaťa a jeho rodinných väzieb v prípade jeho zverenia do starostlivosti tej-ktorej osoby, 3/ schopnosť osoby usilujúcej sa o zverenie maloletého dieťaťa do svojej starostlivosti zaistiť jeho vývoj a fyzické, vzdelávacie, emocionálne, materiálne a iné potreby a napokon 4/ želanie maloletého dieťaťa. V konaní, v ktorom má byť rozhodnuté, komu bude dieťa zverené do osobnej starostlivosti, je za účelom rozhodovania v najlepšom záujme dieťaťa nevyhnutné, aby u všetkých osôb, ktoré o zverenie dieťaťa prejavia úprimný záujem všetky relevantné kritéria posúdili samostatne a ak sú u všetkých týchto osôb naplnené rovnakou mierou, je žiaduce dieťa zveriť do výlučnej či striedavej výchovy týchto osôb alebo prijať opatrenia, ktoré takýto postup v budúcnosti umožňujú (porovnaj nález Ústavného súdu Českej republiky zo dňa 26.05.2014 sp. zn. I.ÚS 2482/2013). Prvé kritérium, ktorým je existencia pokrvného putá medzi dieťaťom a o jeho zverenie usilujúcou osobou, spĺňajú obaja rodičia. Nemožno spochybníť, že väzba medzi matkou a maloletým dieťaťom a otcom a maloletým dieťaťom je jedným z prvoradých predpokladov vývoja ľudského jedinca a porušenie tejto prirodzenej ľudskej väzby je prípustné iba za situácie, ak pre takýto zásah existujú závažné dôvody (porov. nález Ústavného súdu Českej republiky zo dňa 20.07.2010 sp. zn. IV.ÚS 2244/09). Druhým kritériom je miera zachovania identity dieťaťa a jeho rodinných väzieb v prípade jeho zverenia do starostlivosti tej-ktorej osobe. Zdôrazňuje sa dôležitosť toho, aby dieťa bolo zverené do starostlivosti osoby, ktorá uznáva dôležitosť iných blízkych osôb v živote dieťaťa a ktorá kontaktu dieťaťa s takýmito osobami nebude brániť. Záujmom dieťaťa nepochybne je, aby bolo v starostlivosti toho z rodičov, ktorý uznáva úlohu a dôležitosť druhého rodiča v živote dieťaťa a je presvedčený, že aj ten druhý je dobrým rodičom. Pre zistenia o naplnení daného kritéria lepšie niektorým z rodičov je potrebné vyhodnotiť dôkazy vypovedajúce o prístupe oboch rodičov v rámci súdneho konania. Vychádzajúc zo záverov vykonaného dokazovania správne súd skonštatoval, že obaja rodičia sú schopní v budúcnosti zabezpečiť v rovnakej miere vhodné výchovné prostredie pre maloletého, majú pre striedavú starostlivosť zodpovedajúce schopnosti, avšak je potrebné zlepšiť komunikáciu medzi rodičmi. Námietky matky, ktorá spochybňuje rodičovské predpoklady otca pre daný model striedavej starostlivosti o maloletého syna neboli preukázané.

28. Ďalším kritériom je schopnosť osoby usilujúcej sa o zverenie do jej starostlivosti, zaistiť vývoj, fyzické, vzdelávacie, emocionálne, materiálne a iné potreby, takže pri týchto kritériách sa zohľadňuje vek, zdravotný stav, materiálne zabezpečenie, výchovné aj intelektuálne schopnosti a morálna integrita danej osoby a jej správanie k dieťaťu (porovnaj ESLP vo veci Liubenova c/a Bulharsko zo dňa 18.10.2011 č. 13786/04 bod 73). Vyhodnocujúc dané kritérium je potrebné uviesť, že obaja rodičia majú emočné, racionálne predpoklady pre uspokojovanie potrieb maloletého K.. Q. vykonaným dokazovaním zistené

nedostatky v danom smere. Obaja rodičia majú vytvorené vhodné predpoklady preto, aby boli spôsobilí poskytnúť svojmu dieťaťu starostlivosť.

29. Posledným kritériom je pranie maloletého dieťa. V rozhodovacom procese má názor maloletého dieťaťa významnú úlohu a jeho názor nemôže ostať nepovšimnutý s prihliadnutím na jeho vek a rozumovú vyspelosť, odrážajúc jeho schopnosť samostatne ho vyjadriť. V konečnom dôsledku posúdenie záujmu dieťaťa prináleží súdu. Pranie dieťaťa je dôležité, musí byť zohľadnené, čím dieťa je staršie, tým má jeho názor väčšiu váhu, u mladších detí najmä v predškolskom veku súdy hodnotia názor s prihliadnutím ich veku a rozumovej vyspelosti.

30. Posledné kritérium želanie maloletého dieťaťa nepochybne svedčí v prospech striedavej osobnej starostlivosti. Názor maloletého dieťaťa v prejednávanej veci bol zisťovaný prostredníctvom znaleckého dokazovania. Aj odvolací súd vychádzal z názoru maloletého, že sa cíti rovnako dobre u oboch rodičov a že má vytvorenú pozitívnu vzťahovú väzbu k obojmu rodičom. Názor maloletého K. nie je potrebné korigovať, je potrebné na neho prihliadnuť. Maloletý má vytvorenú pozitívnu vzťahovú väzbu, neodmieta ani jedného z rodičov. Na starostlivosť o deti majú právo obidvaja rodičia. Toto právo je naplnené vtedy, ak každý z rodičov má možnosť o dieťa sa starať po rovnakú dobu ako druhý rodič prípadne odchýlky od tohto pravidla musia byť odôvodnené ochranou iného dostatočne silného legitímneho záujmu a týmto legitímnym záujmom nie je ochrana práv druhého rodiča, ale najlepší záujem dieťaťa.

31. V preskúmanom prípade je zrejmé, že kritériá, ktoré sú rozhodné na posúdenie spôsobilosti starať sa o dieťa spĺňajú obidvaja rodičia. Za situácie, keď obaja rodičia sú spôsobilí o svoje dieťa riadne sa starať, treba zohľadniť osobnosť dieťaťa a jeho schopnosť vyrovnáť sa so záťažou, ktorú mu priniesol rozpad rodiny, nastolenie striedavej starostlivosti, striedanie doterajšieho miesta pobytu, strata doterajšieho zázemia, bezpečia domova a podobne. Záujem maloletého dieťaťa musí byť prvoradým hľadiskom pri hľadaní konkrétneho najvhodnejšieho usporiadania vzťahov medzi rodičmi a maloletým dieťaťom a tento záujem vyžaduje, aby sa na jeho výchove podieľali obaja rodičia, ktorí majú v živote maloletého dieťaťa bez pochybností nezastupiteľné postavenie (porovnaj nález Ústavného súdu Českej republiky vo veci II.ÚS 554/04).

32. V prejednávanej veci je na mieste, aby na výchove maloletého K. rovnakým spôsobom participovali obaja rodičia nielen matka, ale aj otec, ktorý sa tak nezastupiteľným spôsobom podieľa na postupne sa vyvíjajúcej životnej orientácii dieťaťa. Vychádzajúc zo skutkových zistení je možné zhodnotiť, že doterajšie výchovné prostredie u matky ako aj u otca a výchovné predpoklady ako aj vzájomné vzťahy maloletého K. k obojmu rodičom a jeho citová viazanosť svedčí záveru, že vhodným modelom je striedavá osobná starostlivosť.

33. Dôvodom nevhodnosti striedavej osobnej starostlivosti podľa matky má byť komplikovaná komunikácia medzi rodičmi. Po zistení, že sú naplnené predchádzajúce kritériá, odvolací súd súhlasí so súdom prvej inštancie, že schopnosť rodičov vzájomne zlepšiť si komunikáciu je možné pomocou odbornej pomoci a tento nedostatok nie je možné vyhodnotiť v neprospech niektorého z rodičov resp. v neprospech otca, pretože na nevhodnej komunikácii sa podieľajú obidvaja rodičia. Je potrebné zdôrazniť, že absencia vhodnej komunikácie medzi rodičmi nemôže byť dôvodom obmedzenia práv jedného z rodičov tým, že dieťa bude zverené do starostlivosti iba jednému z nich. Nevhodná komunikácia medzi rodičmi môže byť v celkom výnimočných prípadoch brániacim zvereniu maloletého dieťaťa do striedavej osobnej starostlivosti. V prejednávanej veci aj odvolací súd zastáva názor, že zodpovednosť za zlú komunikáciu medzi rodičmi je na strane oboch rodičov a preto nemožno túto okolnosť považovať na ťarchu výhradne len jednému z rodičov. Je nesprávne a nespravodlivé, aby model striedavej osobnej starostlivosti, pokiaľ je zistené, že je v najlepšom záujme maloletého, ktorý má rovnaké citové vzťahy k obojmu rodičom, v prostredí rodičov sa cíti rovnako dobre, aby táto neschopnosť komunikácie rodičov bola dôvodom pre zamietnutie striedavej osobnej starostlivosti.

34. Akákoľvek striedavá výchova predpokladá zo strany rodičov určitú toleranciu, a schopnosť spolu komunikovať a nezapájať dieťa do vzájomných sporov, avšak súd nesmie na spôsob tejto výchovy rezignovať a vyhodnocovať nesúhlasné stanovisko jedného z rodičov. Nesúhlas rodiča so striedavou starostlivosťou môže byť pritom relevantný iba vtedy, ak je založený na dôvodoch, ktoré sú spôsobilé intenzívnym spôsobom zasiahnuť negatívne do záujmu dieťaťa. Súdom je tak vždy povinný vyhodnocovať nesúhlas rodiča so striedavou osobnou starostlivosťou, vyhodnocovať to záujmom dieťaťa a či takýto

nesúhlas je alebo nie je v záujme maloletého dieťaťa. Je proti záujmu maloletého, keď rodičia spolu nie sú schopní korektné komunikovať a tak neberú ohľad na maloletého, ktorého takáto situácia zaťažuje. Rodičia, ktorí spolu nekomunikujú oberajú deti o emocionálne istoty, robia z detí rukojemníka pri riešení svojich konfliktov. Rodičia sú povinní v záujme maloletého dieťaťa komunikovať aspoň na úrovni elementárnej slušnosti, nezaťažovať dieťa do svojich konfliktov a neprenášať na dieťa zodpovednosť za výsledok ich nezhôd.

35. Vyhodnocujúc záujem maloletého dieťaťa za dôležité považuje odvolací súd bezpečie dieťaťa, bezpečie a stabilitu prostredia, v ktorom sa dieťa bude zdržiavať a signalizovaný názor dieťaťa. Odvolací súd je presvedčený, že pre bezpečný ďalší zdravý vývoj mal. K. je bezpečným a stabilným prostredím prostredie aj u otca. Nie je možné prijať z vykonaných dôkazov záver o tom, aby bol ohrozovaný zdravý vývoj mal. K., pokiaľ bude zverený do striedavej osobnej starostlivosti. Vyhodnocujúc zákonné kritériá potrebné na rozhodnutie považuje za dôvodné zveriť maloletého do osobnej striedavej starostlivosti oboch rodičom.

36. Rodičovské práva a povinnosti majú obaja rodičia. Pri ich výkone sú povinní chrániť záujmy mal. dieťaťa (§ 28 ods. 1, 2 ZoR). Úloha oboch rodičov je v živote maloletého dieťaťa nezastupiteľná a odvolací súd nemá za to, že by to bolo inak v predmetnej právnej veci. Potrebné je tiež pri posúdení podmienok pre zmenu formu starostlivosti podotknúť, že v čase pôvodného rozhodnutia súdu o úprave výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému bol maloletý vo veku X rokov, v súčasnosti má maloletý X rokov, dovŕši X rok veku v tomto kalendárnom roku, s otcom sa stretával, strávil s ním čas, otec sa podieľa na jeho výchove, prostredie otca pozná. Práve model striedavej starostlivosti o maloletého umožní pravidelné a dlhšie pobyty u otca.

37. Matka ďalej namietala, že súd pri rozhodovaní vychádzal najmä zo znaleckého posudku, ktorý matka spochybnila a nechal do úvahy správu poradenského centra R., podľa ktorej je forma striedavej osobnej starostlivosti o mal. dieťa nevhodná, najmä v situáciách, keď sa vo vzťahu rodičov vyskytlo partnerské násilie. Podľa matky sú závery znaleckého dokazovania neobjektívne, pretože sa podrobila psychologickému vyšetreniu pod nátlakom a nebola úplne slobodná. Súd prvej inštancie sa s touto námietkou vysporiadal tým, že znalkyňa v konaní vypočul a uložil jej vypracovanie doplnenia znaleckého posudku, pričom nezistil, že by znalkyňa podrobila matku neprimeranému nátlaku. Z tohto dôvodu nenariadil kontrolné znalecké dokazovanie a odvolací súd s týmto postupom súdu prvej inštancie súhlasí. Súdy posudzujú všetky dôkazy jednotlivo i v ich vzájomnej súvislosti a čo sa týka porovnania záverov znaleckého posudku a správy centra R., odvolací súd len dodáva, že znalkyňa vyšetrovala všetkých účastníkov konania, pričom správa R. vychádza len z tvrdení poskytnutých matkou, pričom partnerské násilie medzi rodičmi sa v priebehu konania nepreukázalo.

38. Námietka, že napadnuté rozhodnutie neurčuje miesto preberania a odovzdávania dieťaťa nie je relevantná, pretože výrok I. napadnutého rozhodnutia toto miesto v prípade nefungovania materskej školy jasne špecifikuje a keďže v čase prázdnin materská škola nefunguje, je zjavné, že odovzdanie dieťaťa sa uskutoční v mieste bydlísk rodičov.

39. Podľa § 62 ods. 6 Zákona o rodine ak je maloleté dieťa zverené do striedavej osobnej starostlivosti rodičov, súd pri určení výživného prihliadne na dĺžku striedavej osobnej starostlivosti každého rodiča alebo súd môže rozhodnúť aj tak, že počas trvania striedavej osobnej starostlivosti rodičov výživné neurčuje. Súd prvej inštancie rozhodol aj o rozsahu výživného zo strany otca na maloletého K. aj napriek tomu, že dieťa je zverené do striedavej osobnej starostlivosti a to s prihliadnutím na skutočnosť, že aj keď bude maloletý v striedavej osobnej starostlivosti v rovnakej miere, je potrebné, aby mal zabezpečené uspokojovanie potrieb v rovnakom rozsahu u otca ako aj u matky. Napriek rovnakej dĺžke osobnej starostlivosti oboch rodičov súd prvej inštancie prihliadol, že pomery rodičov nie sú rovnaké a tak je potrebné stanoviť výživné. Rozhodným je zistenie, že mesačný zárobok otca je podľa jeho vyjadrenia 1.000,- € a matkin 900,- €. Výdavky maloletého K. sú preukázané, ide o bežné výdavky, aké má dieťa v súvislosti s ošatením, stravou, zvýšené potreby v súvislosti s nástupom do základnej školy. Výdavky nespochybnil ani jedným z rodičov. Výživné vo výške 100,- € mesačne predstavuje z príjmu otca cca. 10%, čo vzhľadom na interval realizácie striedavej osobnej starostlivosti postačuje na uspokojovanie odôvodnených potrieb maloletého zodpovedajúcich veku a stupňu vývoja v čase jeho pobytu u matky v takom rozsahu, aby mal zabezpečenú nepretržitú konštantnú životnú úroveň a došlo k uspokojovaniu jeho odôvodnených potrieb v rovnakej miere v priebehu celého mesiaca. Odvolací súd podotýka, že

konanie začalo na návrh matky, ktorá v petite návrhu výživné nenavrhovala upraviť a táto otázka v priebehu konania nebola medzi rodičmi sporná natoľko, ako úprava zverenia maloletého dieťaťa a úprava styku. Zverením mal. K. do striedavej osobnej starostlivosti sa bežné výdavky matky na mal. K. znížia a súčasne s tým otcovi zvýšia a určená výška výživného zodpovedá potrebám maloletého dieťaťa tak, ako ich prezentovali obaja rodičia na jednotlivých pojednávaníach.

40. Matka napadla odvolaním rozsudok súdu prvej inštancie v celom rozsahu, teda aj výroky o náhrade trov konania, ale v texte odvolania odvolacie námietky nijako nešpecifikovala, preto odvolací súd nevie posúdiť odvolacie dôvody. V otázke náhrady trov konania však podľa názoru odvolacieho súdu postupoval súd prvej inštancie správne a rozhodol v súlade s § 52 CMP a ani odvolací súd nevzhladol dôvody na priznanie náhrady trov konania niektorému z účastníkov.

41. Súd uložil obom rodičom výchovné opatrenie spočívajúce v povinnosti podrobiť sa odbornej pomoci a absolvovať konzultácie s odborným pracovníkom v CP. a to po dobu X mesiacov a v intervaloch, ktoré určí pracovník daného centra. Odvolací súd považuje za správne a dôvodné uloženie výchovného opatrenia. Tieto závery vychádzajú zo zistení, že komunikácia medzi rodičmi je problematická, teda je potrebné, aby komunikácia medzi rodičmi sa obnovila a nastavila na potreby a záujem maloletého dieťaťa. Vzhľadom na závery vykonaného dokazovania je potrebné konštatovať, že existuje potreba nevyhnutnej intenzívnej odbornej pomoci rodičom maloletého K., pričom odborné poradenstvo vytvorí aj edukáciu v otázke prístupu rodičov k sebe navzájom. Odvolací súd zdôrazňuje, že súd po uplynutí výchovného opatrenia vyhodnotí účinnosť výchovného opatrenia a bude vyhodnocovať, či došlo k zlepšeniu komunikácie medzi rodičmi. Vyhodnotia sa postoje obidvoch rodičov, čo môže mať vplyv aj na prípadnú zmenu rozhodnutia o forme osobnej starostlivosti o maloletého K.. Nerešpektovanie uloženého opatrenia niektorým z rodičov sa vyhodnotí ako možná rodičovská nezodpovednosť rovnako s dopadom na zmenu úpravy výkonu rodičovských práv a povinností.

42. Pokiaľ sa naučia komunikovať rodičia o potrebách dieťaťa a akceptovať druhého rodiča je odvolací súd presvedčený, že dajú aj svojmu synovi do života veľmi dôležitý a jasný signál, že vzniknuté ťažkosti po rozpade rodiny syna vzájomne vyriešili, prijali vlastný podiel zodpovednosti nájsť riešenie. A v neposlednom rade nezničia puto svojho dieťaťa, ktoré nepochybne obaja milujú k jednému z nich.

43. Odvolací súd ďalej pripomína a zdôrazňuje, že akýkoľvek ukrivdený človek si musí priznať, že dieťa má právo poznať skutočne a poriadne svojich rodičov, má právo možnosť tráviť s každým z nich čas a vyrovnáť sa i s tým, že jeho rodič nie je dokonalý. Ak vedie jeden z rodičov svoje dieťa k nenávisti, či k zapretiu druhého rodiča, učí ho vlastne k nenávisti k sebe samému. „Dosiahnuť zhodu rodičov kvôli dieťaťu nie je právom rodiča, ale jeho povinnosťou vyplývajúcou z jeho rodičovskej zodpovednosti“ (Jürgen Rudolf).

44. Za daného stavu odvolací súd nevzhladol opodstatnenosť odvolacích dôvodov. Odvolací súd potvrdil napadnutý rozsudok ako vecne správny postupom vyplývajúcim z ustanovenia § 387 ods. 1 C.s.p. v spojení s ustanovením § 2 ods. 1 CMP.

45. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd v zmysle ust. § 52 CMP, podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak. Odvolací súd zároveň nevzhladol dôvod, pre ktorý by bolo spravodlivé priznať náhradu trov konania niektorému z účastníkov v zmysle § 55 CMP.

46. Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu v pomere hlasov 3 : 0 (§ 3 ods. 9 zákona číslo 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov; § 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý

rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolať má právo zvoliť si advokáta a možnosť obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP).

Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva (§ 125 ods. 2 CSP).

Dovolať musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).